

ڪڪو

پرستال جامع علوم اسلامی

پرستال جامع علوم اسلامی

• فرهنگ فضولی / فریدون تنکابنی

فرهنگ فضولی

حاشیه‌ای بر «جامعه‌شناسی خودمانی»
با اجازه آقای حسن نراقی

۱— سابقه تاریخی

اگر خودنمای است و گر حق پرست
به دامن در آویزدت بدگمان
نشاید زیان بداندیش بست
کز اینان به مردی و حیلت رهی
که پروای صحبت ندارد بسی
زمردم چنان می‌گریزد که دیو
عفیش ندانند و پرهیزگار
که فرعون اگر هست در عالم اوست
نگون بخت خواندش و تیره روز
غنیمت شمارند و فضل خدای
خوشی را بود در قفا ناخوشی
سعادت بلندش کند پایه‌ای
که دونپرورست این فرومایه دهر
حرسیقت شمارند و دنیا پرست
گدا پیشه خواندند و پخنه خوار

کس از دستِ جور زیان‌ها نرسست
اگر بر پری چون ملک ز آسمان
به کوشش توان دجله را پیش بست
مپندار اگر شیر و گر رو بهی
اگر کنج خلوت گزیند کسی
مدمت کنندش که رُرق است و ریو
و گر خنده‌روی است و آمیزگار
غنى را به غیبت بکاوند پوست
و گر بینوایی بگرید به سوز
و گر کامرانی در آید ز پای
که تا چند از این جاه و گردن‌کشی؟
و گر تنگ دستی ژنگ مایه‌ای
بخایندش از کینه دندان به زهر
چو بینند کاری به دستت درست
و گر دست همت بدباری ز کار

و گر خامشی، نقش گرماده‌ای
که بیچاره از بیم سر بر نکرد
گریزند از او کاین چه دیوانگی است؟
که مالش مگر روزی دیگری است
شکم بنده خوانند و تن پرورش
که زینت بر اهل تمیزست عار
که بدیخت زر دارد از خود دریغ
تن خویش را کسوتی خوش کند
که خود را بیاراست همچون زنان
سفر کردن‌گانش نخوانند مرد
کدامش هنر باشد و رای و فن؟
که سرگشته بخت برگشته اوست
زمانه تراندی ز شهرش به شهر
که می‌رنجد از خفت و خیزش زمین
به گردن در افتد چون خربه گل
نه شاهد زن‌مردم زشت‌گوی
سرا‌سیمه خوانند و تیره رای
بگویند غیرت ندارد بسی
که فردا دو دستت بود پیش و پس
به تشنج خلقی گرفتار گشت
که نعمت رها کرد و حسرت ببرد...

سعدی (بوستان، باب هفتم)

اگر ناطقی، طبل پر یاوه‌ای
تحمل‌کنان را نخوانند مرد
و گر در سرش هول و مردانگی است
تعنت کنندش گر اندک خوری است
و گر نفر و پاکیزه باشد خورش
و گر بی‌تكلف زید مالدار
زیان در نهندش به اینا چو تیغ
و گر کاخ و ایوان منقش کند
به جان آید از طعنه بروی زنان
اگر پارسایی سیاحت نکرد
که نارفته بیرون زاغوش زن
جهاندیده را هم بدرند پوست
گرش حظ از اقبال بودی و بهر
غرب را نکوهش کند خرد بین
و گر زن کند، گوید از دست دل
نه از جور مردم رهد زشت روی
گرت بر کند خشم روزی ز جای
و گر بر دباری کنی از کسی
سخی را به اندرز گویند بس
و گر قانع و خویشن دار گشت
که همچون پدر خواهد این سفله مرد

۲— در روزگار ما

اگر کسی لاغر باشد، به او می‌گوییم: «نی قلیان، عضو باشگاه عنکبوت!»

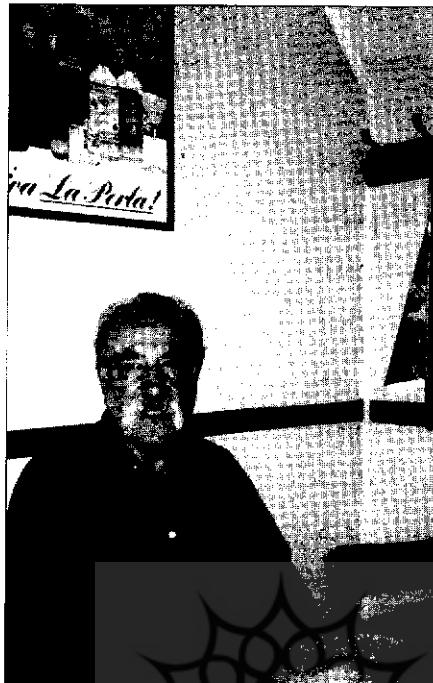
اگر چاق باشد، می‌گوییم: «گامبو، خیکی!»

اگر کسی کوتاه قد باشد، به او می‌گوییم: «میخ طوبیله پای خروس!»

اگر بلند قد باشد، می‌گوییم: «دیلاق! نردمام دزدها!»

اگر کسی عجله داشته باشد، می‌گوییم: «چه خبرته، مگر داری سر می‌بری؟»

● فریدون تکانی (عکس از فرورد شافعی)

- اگر فس فس کند، می‌گوییم: «زرده به ما تحت نکشیده، جون نداره!»
- اگر کسی دوبار پشت سر هم خمیازه بکشد، می‌گوییم: «چیه؟ شیره‌ت دیر شده؟»
- اگر زیاد بخورد، می‌گوییم: «کاه از خودت نیست، کاهان که از خودتم!»
- اگر کم بخورد، می‌گوییم: «حتماً پیش از این یک جا ته بندی کرده!»
- اگر صاحبخانه باشد، می‌گوییم: «مال خودش از گلوی خودش پایین نمی‌رود!»
- اگر کسی دست‌هایش را به پشتش بزند، می‌گوییم: «کارد و چنگال را گذاشته روی میز!»
- اگر کسی سرش را به دستش تکیه بدهد، می‌گوییم: «دنیا سر خر داده دستش!»
- اگر کسی زیاد لباس بپوشد، می‌گوییم: «خر تب می‌کندا!»
- اگر کسی کم بپوشد، می‌گوییم: «دوست داری سگ لرز بزنی؟!»
- اگر دختری سبزه‌رو، پیراهن سرخ بپوشد، می‌گوییم: «سیا گر سرخ پوشد خر بخنددا!»
- اگر زنی پا به سن گذاشته، رنگ‌های روشن و شاد بپوشد، می‌گوییم: «نگاش کن! خیال می‌کند دختر چهارده ساله است!»
- اگر دختر یا پسر جوانی بگویخند و شاد و پرتحرک باشد، می‌گوییم: «میمون هر چی زشت‌تره، بازیش بیشتره!»
- اگر جدی و موقد و ساكت باشد، می‌گوییم: «این دیگه کیه؟ با ده من عسل هم نمیشه قورتش داد!»

اگر کسی استحمامش به درازا بکشد، می‌گوییم: «رفته بودی حمام زایمان؟»
اگر سریع حمام کند، می‌گوییم: «خودش را گریه شور کرده!»
اگر کسی لباس نو پوشد، می‌گوییم: «خر همان خر است. پالانش عوض شده!»
اگر کسی عطسه کند، می‌گوییم: «خرس ترکیدا!»
اگر کسی بلند حرف بزند، می‌گوییم: «بلندگو قورت داده پرده گوشم پاره شده!»
اگر یواش حرف بزند، می‌گوییم: «صداش از ته چاه در میاده!»
اگر کسی حرف باشد، می‌گوییم: «زرده به چانهش بسته!» یا: «انگار کله گنجشک خورده!»
اگر کم حرف باشد، می‌گوییم: «مگر ماست به دهن گرفته‌ای؟!»
اگر کسی مجرد باشد، می‌گوییم: «آقا تاکی می‌خواهی بالقوز باشی؟ دستی بالا بزن!»
همین که زن گرفت، می‌گوییم: «فلانی هم رفت جزو منغها! طوق لعنت را به گردن انداختا
خودش را بدبخت کردا!»
اگر دختر کم سن و سالی شوهر کند، می‌گوییم: «وقت عروسک بازیش بود. چه وقت شوهر
داریه؟!»
اگر نخواهد زود شوهر کند، می‌گوییم: «ماند خانه بباش، ترشیدا!»
اگر زن و شوهر جوانی زود بچه‌دار شوند، می‌گوییم: «آتش‌شان خیلی تند بود، خودشان را به
درد سو انداختند!»
اگر کسی که سن و سالش کمی بالاست، بچه‌دار شود، می‌گوییم: «زنگوله پای تابوت درست
کرده!»
اگر کسی جنس ارزان و نامرغوب بخرد، می‌گوییم: «لُر نره بازار، بازار می‌گنده!»
اگر جنس خوب و گران بخرد، می‌گوییم: «دبنه زیادی را می‌مالند به فلان جا!»
اگر کسی گله کند که چرا چنان حرف نایه جایی به من زدی، به جای دلچویی، می‌گوییم:
«حالا چی شده؟ مگه به اسب شاه گفته‌ام یابو؟»
اگر مرد یا زنی متین و موقر باشد، می‌گوییم: «خودش را گرفته! انگار از دماغ فیل افتاده! خیال
می‌کنه نوه او تورخان رشتیه!»

اگر بی تکبر و خودمانی و خوشرو باشد، می‌گوییم: «سبکه! جلفه! داره بازار گرمی می‌کنه!»
اگر کسی به کسی بگوید آقا، دوستش به او می‌گوید: «این قدر بی آقایی کشیده‌ای که به این
می‌گویی آقا!؟»
به جای «مثل سیبی که از وسط نصف کرده باشند» برخی می‌گویند: «مثل سنده‌ای که از وسط
نصف کرده باشند!»

چند تن دارند درباره یکی سخن می‌گویند که او از راه می‌رسد. اگر بی‌رو دروسی باشند، می‌گویند: «چونام سگ بری، چوبی به دست آرا» و اگر رو دروسی داشته باشند، می‌گویند: «چونام شه بری قالیچه‌داندازا» که البته منظورشان همان اولی است.

اگر کسی خواهش ما را بر نیاورد و کاری را که خواسته‌ایم، نکند، می‌گوییم: «به گریه گفتند گهت درمان است، یک مشت خاک ریخت روش!» (البته طنزنویسی گفته: به گریه گفتند گهت درمان است، کثیر گذاشت آنجاش!).

نشر قطره

نشر قطره ۵ منتشر کرده است

۲۰۶

فرهنگ‌شناسی (گفتارهایی در زمینه فرهنگ و تمدن) دکتر چنگیز پهلوان
فرهنگ‌کارها و اصطلاحات متداول در زبان فارسی دکتر عظیمی
چهره‌هایی از پدرم ثمین باغچه‌بان
فلسفه بلاغت آی. ا. ریچارذ، دکتر علی محمدی آسیابادی
جام جهان‌بین محمدعلی اسلامی ندوشن
جهان در آستانه قرن بیستم و یکم اریک جی. هابسبام، ناهید فروغان
حافظ حافظه ماست بهاء الدین خرمشاهی
هویت میلان کوندرا، دکتر پرویز همایون‌پور
حکایت دولت و فرزانگی مارک فیشر، گیتی خوشدل
هفت قانون معنوی مولفیت دکتر دیباک چوپرا، گیتی خوشدل
راوی بهاران (زندگی و مبارزات کرامت‌الله دانشیان) انوش صالحی
دفترفروش: خیابان انقلاب، ابتدای وصال شیرازی، پلاک ۹ تلفن: ۶۴۶۳۹۴ - ۶۴۶۰۵۹۷